

॥ २२ ॥ भवन्तीति दीनत्वात्पाण्डवेषुममपक्षपातो न तु त्वत्पुत्रद्वेषादिति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भार० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रुत्वा चेति ॥ १ ॥ अबुद्धिर
ज्ञानतज्जंतमः रागद्वेषात्मकं मोहं ॥ २ ॥ सुहृत्शुभचित्तकः हिते रतः शुभकर्ता ॥ ३ ॥ ४ ॥ वारणो वानवपह इति पाठे वा शब्द इवार्थे न वगृहीतो गज इवेत्यर्थः निरंबुर्निरवग्रह इति पाठे निरवग्रहः प्रतिबंधाभा
वेपि निरंबुर्निराहारो भूत्वा शोषंगमिष्यामीत्यर्थः प्रतिबंधेप्यवग्रह इति विश्वः निरयुरिति निरासुरिति च पाठौ चित्यौ ॥ ५ ॥ मरणार्थं विषादिकं करिष्ये स्वीकरिष्ये ऋद्धान् ऋद्धिमतः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पणः का

विदुर उवाच क्षांतमेव मया राजन् गुरुर्मम परमो भवान् ॥ एषो ह मागतः शीघ्रं त्वदर्शनपरायणः ॥ २२ ॥ भवन्ति हि नरव्याघ्रपुरुषा धर्मचेतसः ॥ दीनाभिपातिनो राजन्नात्र कार्या विचारणा ॥ २३ ॥ पांडोः सुताया दृशामेता दृशास्तव भारत ॥ दीना इतीव मे बुद्धिरभिपन्नाद्यतान् प्रति ॥ २४ ॥ वैशंपायन उवाच अन्योन्यमनुनी
यैवं भ्रातरौ द्वौ महाद्युती ॥ विदुरो धृतराष्ट्रश्च लेभाते परमां मुदं ॥ २५ ॥ इ० म० भा० आरण्यके प० अरण्यप० विदुरप्रत्यागमने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच श्रुत्वा च विदुरं प्राप्तराज्ञा च परिसां त्वितं ॥ धृतराष्ट्रात्मजो राजापयंतप्यत दुर्मतिः ॥ १ ॥ ससौ वलेयमानाय्य कर्णदुःशासनौ तथा ॥ अब्रवीद्वच
नं राजा प्रविश्या बुद्धिजंतमः ॥ २ ॥ एष प्रत्यागतो मंत्री धृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ विदुरः पांडुपुत्राणां सुहृद्विद्वान् हिते रतः ॥ ३ ॥ यावदस्य पुनर्बुद्धिं विदुरो नापकर्षति ॥
पांडवानयने तावन्मंत्रयध्वं हितं मम ॥ ४ ॥ अथ पश्याम्यहं पार्थां प्राप्ता निहकथंचन ॥ पुनः शोषंगमिष्यामि निरंबुर्निरवग्रहः ॥ ५ ॥ विषमुद्वंधनं चैव शस्त्रमग्नि
प्रवेशनं ॥ करिष्ये न हितान् ऋद्धान् पुनर्द्रष्टुमिहोत्सहे ॥ ६ ॥ शकुनिरुवाच किं बालिशमतिं राजन्नास्थितो सिविशांपते ॥ गतास्ते समयं कृत्वानैतदेवं भविष्यति
॥ ७ ॥ सत्यवाक्ये स्थिताः सर्वे पांडवा भरतर्षभ ॥ पितुस्ते वचनं तात न ग्रहीष्यंति कर्हिचित् ॥ ८ ॥ अथ वा ते ग्रहीष्यंति पुनरेष्यंति वा पुनः ॥ निरस्य समयं सर्वे पणोस्माकं
भविष्यति ॥ ९ ॥ सर्वे भवामो मध्यस्थाराज्ञश्छंदानुवर्तिनः ॥ छिद्रं बहु प्रपश्यंतः पांडवानां सुसंदृताः ॥ १० ॥ दुःशासन उवाच एवमेतन्महाप्राज्ञ यथा व
दसिमा तुल ॥ नित्यं हि मे कथयतस्तव बुद्धिर्विरोचते ॥ ११ ॥ कर्ण उवाच काममीक्षामहे सर्वे दुर्योधनतवेप्सितं ॥ ऐकमत्यं हि नो राजन् सर्वेषामेवलक्षये
॥ १२ ॥ नागमिष्यंति ते धीरा अकृत्वा कालसंविदं ॥ आगमिष्यंति चेन्मोहात् पुनर्द्यूते न तान् जय ॥ १३ ॥

र्याकार्यविवेकलक्षणो व्यवहारः अस्माकमिति पांडवान

पिगृहीत्वा उक्तं ॥ ९ ॥ छिद्रं समयातिक्रमदोषं बहुबहुलं प्रपश्यंतो न्येपि सुसंदृताः पांडवेभ्योऽधर्मवज्रोभीताः संतो निलीयस्थास्यंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥